

2.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 18 grudnia 1920 r.

o opłatach za czynności Urzędów Miar.

Na podstawie art. 23-go dekretu o miarach (Dz. Praw r. 1919 № 15 poz. 211) postanawia się co następuje:

C Z Ę Ś Ć I.**Przepisy ogólne.**

1. Opłaty zasadnicze, wyszczególnione w części II-iej niniejszego rozporządzenia, pobiera się za sprawdzanie narzędzi mierniczych, zgłaszanych do legalizowania, bez względu na to, czy przedmiot okazał się godnym cechowania lub nie, t. j. zarówno w wypadku zalegalizowania, jak i zbrakowania narzędzi mierniczych.

2. Jeżeli jednak już przy oględzinach powierzchniowych przed uiszczeniem opłaty okaże się, że dostarczone do Urzędu Miar narzędzie miernicze jest nielegalne, zwraca się je zgłaszającemu bez pobrania opłaty, nawet wówczas, jeśli istniejąca na niem cecha zostanie skasowana.

3. O ile legalizowanie odbywa się poza Urzędem, pobiera się oprócz opłaty zasadniczej, jeszcze opłatę dodatkową, wynoszącą 20% opłaty zasadniczej. Ta opłata dodatkowa nie może wynosić mniej jak 250 marek od każdego zgłoszenia.

4. Jeżeli urzędnik, delegowany do legalizowania poza Urzędem, nie mógł przystąpić do sprawdzania z powodu, że wszystkie zgłoszone narzędzia miernicze już przy oględzinach powierzchniowych okazały się nieodpowiednio przygotowanymi lub oczyszczonymi, albo nielegalnymi, jak również z powodu, że nie zostały dostarczone do dyspozycji potrzebne środki i pomoc, czy też z powodu innych okoliczności, wynikających z winy zgłaszającego, to pobiera się opłatę w wysokości 250 marek.

5. Niezależnie od opłat powyższych zgłaszający narzędzie miernicze do legalizowania poza Urzędem opłaca 150 marek wynagrodzenia dla urzędnika za każdy rozpoczęty dzień pracy poza Urzędem. Wyплаты urzędnikom z funduszu, pochodzącego z opłat, wskazanych w art. niniejszym, uskutecznia się według rozkładu, ustanowionego osobnym rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu.

6. O ile miejsce sprawdzania znajduje się w odległości większej niż 2 kilometry od Urzędu, zgłaszający niezależnie od innych opłat, przewidzianych w niniejszych przepisach, obowiązany jest do zwrotu rzeczywistych kosztów przejazdu wydelegowanego urzędnika. Przy sprawdzaniach poza siedzibą Urzędu obciążają zgłaszającego prócz tego djety dzienne urzędnika.

7. W razie, jeżeli zgłaszający narzędzie miernicze do legalizacji poza Urzędem nie posiada narzędzi normalnych lub środków pomocniczych, i przedmioty te zostaną mu wypożyczone przez Urząd, zgłaszający ponosi wszelkie koszty przewozu tam i z powrotem tych przedmiotów i opłaca za ich wypożyczenie według taryfy, wydawanej przez Główny Urząd Miar.

Prócz tego zgłaszający wpłaca kaucję w wysokości wartości narzędzi, oraz przyjmuje na siebie odpowiedzialność za ich całość i zobowiązuje się do zwrotu kosztów naprawy wydanych narzędzi na wypadek ich uszkodzenia. W razie niezwrócenia do Urzędu tych narzędzi w terminie umówionym, wypożyczający ponosi opłatę za przetrzymanie w wysokości 300 marek za dobę.

8. W wypadku, kiedy, za zgodą kierownika Urzędu, sprawdzanie poza Urzędem odbywa się przy pomocy mniejszej od przepisanej ilości narzędzi normalnych lub środków pomocniczych, pobiera się dodatkową opłatę według taryfy, wydawanej przez Główny Urząd Miar.

9. Za dokonywanie przez Urząd Miar poprawek, których wykonywanie jest przepisane przez Główny Urząd Miar, opłaty nie pobiera się. Za poprawki, których dokonywanie przez Urzędy Miar jest dozwolone przez Główny Urząd Miar, pobiera się dodatkową opłatę, której wysokość określi Główny Urząd Miar.

10. Za poprawki, dokonywane przez zgłaszającego w czasie czynności legalizowania poza Urzędem, w celu doprowadzenia zgłoszonego narzędzia do stanu godnego cechowania, pobiera się opłatę dodatkową, wynoszącą 20% opłaty zasadniczej za narzędzia poprawiane. Poprawki te jednak mogą być tylko nieznaczne, nie wymagające dużej straty czasu dla urzędnika legalizacyjnego i mogą być wykonane jedynie za jego zgodą.

11. Za wykonanie przepisanego oznaczenia pobiera się opłatę w wysokości 10 marek od każdego oznaczenia lub jego części. Za wykonanie oznaczeń pojemności i tary na beczkach opłaty nie pobiera się.

12. Za ekspertyzy dla sądów i urzędów w sprawach karnych i wszystkie te, przy których określa się liczbowo stopień nierzetelności narzędzia, opłaty zasadnicze, wyszczególnione w części II-iej niniejszego rozporządzenia, podwaja się; opłaty zaś dodatkowe stosują się w myśl niniejszych przepisów.

Za wydanie świadectwa ekspertyzy pobiera się 5 marek. Taką opłatę pobiera się za świadectwo uwierzytelnienia w wypadkach, przewidzianych w części II-iej pod V A, V B, VIII E i VIII F.

13. Opłaty za czynności sprawdzania i uwierzytelniania, prócz wypadków, przewidzianych w części II-iej pod V A, V B, VIII E i VIII F, opłaty za specjalne prace Głównego Urzędu Miar, jako też opłaty za legalizowanie narzędzi mierniczych, dopuszczonych tytułem próby do obrotu publicznego, ustanawiane będą przez Główny Urząd Miar.

C Z Ę Ś Ć II.

Taryfa opłat zasadniczych.

I. Przymiary (miary długości).

A) Przymiary bławatne	
miary ogólnej 0,5 metra	10 marek
" " 1 metra	15 "
B) Inne przymiary sztywne lub składane	
miary ogólnej do 1 metra włącznie	15 "
dłuższe	30 "
C) Przymiary taśmowe	
miary ogólnej do 10 metrów włącznie	20 "
dłuższe	30 "
D) Przymiary dokładniejsze	30 "

II. Suwaki miernicze (miary grubości) i przyrządy do mierzenia wzrostu ludzi lub zwierząt.

A) Z drzewa	
miary ogólnej do 1 metra włącznie	15 marek
dłuższe	20 "
B) Z innych materiałów	
miary ogólnej do 1 metra włącznie	30 "
dłuższe	40 "

Oplaty powyższe (pp. I i II) winny być pobierane od takich narzędzi mierniczych, na których miara oznaczona jest tylko w jednym miejscu. O ile miary oznaczone są w różnych miejscach, pobiera się opłatę o 100% wyższą. Normalnie rachuje się na metrze 100 podziałek. Za każde 100 dodatkowych kresek pobiera się 2 marki.

III. Planimetry (miary powierzchni).

Za każdy przyrząd 200 marek

IV. Narzędzia do pomiaru objętości płynów.

A) Pojemniki zwyczajne		
wielkości do $\frac{1}{4}$ litra (kwaterki) włącznie		5 marek
" 0,5, 1 i 2 litrów		10 "
" 1 garnca, 5 litrów		20 "
" 10 i 20 litrów.		40 "
większe		60 "
B) Pojemniki dokładniejsze.		
Pobiera się opłatę o 100% wyższą, niż za pojemniki zwyczajne.		
C) Przyrządy miernicze do płynów.		
1) Bez podziałki lub z podziałką nierównomierną		
wielkości do 0,5 litra		25 "
" 1, 2 i 5 litrów		30 "
wielkości 10 i 20 litrów		50 "
większe		75 "
2) Z podziałką równomierną		
wielkości do $\frac{1}{4}$ litra		30 "
" " 0,5 i 1 litra		50 "
" " 2 i 5 litrów		75 "
" " 10 litrów		150 "
3) Mierniki do mleka		
wielkości do 20 litrów włącznie		30 "
" powyżej 20 litrów do 50 litrów włącznie		50 "
większe		80 "

V. Naczynia pojemności niekwalifikowanej.

A) Wzorcowanie i legalizowanie lub uwierzytelnianie pojemności naczynia		
wielkości do 110 litrów włącznie		10 marek
" powyżej 110 do 210 litrów		15 "
" " 210 " 310 "		20 "
" " 310 " 410 "		25 "
" " 410 " 600 "		30 "
" " 600 litrów za każde następne pełne lub rozpoczęte 100 litrów		5 "

B) Określanie i legalizowanie lub uwierzytelnianie tary mokrej naczynia.
Za każde naczynie 15 marek

C) O ile czynności wymienione pod A) i B) odbywają się wewnątrz Urzędu, pobiera się za pomoc i zużyty materiał dodatkową opłatę w wysokości 50% odpowiednich stawek.

VI. Narzędzia do pomiaru objętości ciał sypkich.

A) Pojemniki cylindryczne	
wielkości do 0,5 litra włącznie	5 marek

wielkości do 1 litra	10	„
„ „ 2 litrów	15	„
„ „ 1 garncu i 5 litrów	20	„
„ 10 i 20 litrów	30	„
„ 50 litrów	40	„
większe	50	„

B) Skrzynie miernicze.

Kadzie wyładunkowe i naładunkowe. Wagoniki i naczynia transportowe.

Ramy miernicze. Wozy miernicze.

1) Skrzynie miernicze	25	marek
2) Kadzie wyładunkowe i naładunkowe		
wielkości do 2 hektolitrow włącznie	40	„
większe	50	„
3) Wagoniki i naczynia transportowe		
wielkości do 2 hektolitrow włącznie	40	„
większe	50	„
4) Ramy miernicze	40	„
5) Wozy miernicze	40	„
wielkości do 2 metrów sześciennych włącznie	40	„
większe	50	„

VII. Ramy miernicze do drzewa opałowego.

Od każdej ramy 20 marek

VIII. Odważniki.

A) Handlowe zwyczajne		
wielkości do 5 dkg włącznie	3	marki
„ 10 i 20 dkg	5	marek
„ od 50 dkg do 5 kg włącznie	10	„
„ 1 i 2 mrg	20	„
„ 5 mrg	40	„

Jeżeli wielkość zgłoszonego odważnika legalnego nie odpowiada wielkościom wymienionym powyżej, to pobiera się stawkę według najbliższej wyższej wielkości.

B) Za odważniki do szalek specjalnych pobiera się opłaty o 50% wyższe od opłat za odważniki zwyczajne o tej samej masie rzeczywistej.

C) Handlowe dokładniejsze

wielkości poniżej 10 gramów	4	marki
wielkości od 10 g do 20 dkg włącznie	8	marek
„ „ 50 dkg do 2 kg	15	„
„ „ 5 kg do 2 mrg	30	„
„ „ 5 mrg	60	„

D) Za legalizowanie odważników karatowych pobiera się opłaty odpowiednio do ich wielkości według stawek dla odważników dokładniejszych; w razie braku odpowiedniej stawki, według najbliższej wyższej.

E) Do sprawdzania wag

wielkości poniżej 10 kg	30	marek
„ od 10 do 25 kg włącznie	40	„
większe	60	„

F) Wagony tarowe.

Od każdego wagonu 300 „

IX. Wagi.

A) Wagi handlowe zwyczajne.

1) Proste odważnikowe

nośności do 2 kg włącznie 20 marek

„	powyżej 2 do 10 kg włącznie	30	„
„	„ 10 do 100 kg włącznie	50	„
„	wyżej 100 kg	100	„
2)	Proste przesuwnikowe (bezmiany)		
nośności	do 10 kg włącznie	40	marek
„	powyżej 10 kg do 50 kg włącznie	60	„
„	„ 50 kg.	80	„
3)	Złożone		
nośności	do 2 kg włącznie	50	marek
„	powyżej 2 kg do 10 kg włącznie	80	„
„	„ 10 kg do 50 kg włącznie	120	„
„	„ 50 kg do 100 „ „	150	„
„	„ 100 kg do 500 „ „	200	„
„	„ 500 kg do 1000 „ „	300	„
„	„ 1000 kg do 3000 „ „	400	„
„	„ 3000 kg do 6000 „ „	600	„
„	„ 6000 kg do 10000 „ „	900	„
„	„ 10000 kg za każde całe lub rozpoczęte 5000 kg.	300	„
	Dopłata za skalę do wagi złożonej	50	„
	Prócz tego od każdego wrębu skali, odpowiadającej obciążeniu		
	powyżej 500 kg do 2000 kg włącznie	5	„
	Od każdego wrębu w skali ponad 2000 kg.	10	„
B)	Wagi dokładniejsze		
nośności	poniżej 50 gramów	30	„
„	od 50 g do 500 g włącznie	50	„
„	powyżej 500 g do 2 kg włącznie	80	„
„	„ 2 kg do 10 kg włącznie.	120	„
„	„ 10 kg.	150	„
C)	Wagi automatyczne.		
1)	Wagi automatyczne odważnikowe		
nośności	do 50 kg włącznie.	400	marek
„	powyżej 50 kg do 500 kg włącznie	700	„
„	„ 500 kg.	1000	„
2)	Wagi automatyczne przesuwnikowe		
nośności	do 3000 kg włącznie	500	marek
„	powyżej 3000 kg za każde całe lub rozpoczęte 1000 kg.	100	„
	Prócz tego stosuje się wymieniona w p. IX. A) 3) dopłata za skalę i wręby.		
D)	Wagi bagażowe, towarowe i pocztowe, dozwolone na kolejach		
	i poczcie.		
	Oplaty te same, co dla wag handlowych.		

C Z Ę Ś Ć III.

Za odważanie przedmiotów dostarczanych do Urzędów, pobiera się opłaty według następującej taryfy.

I.	Odważanie handlowe zwyczajne.		
Przedmioty	od 1/2 dkg do 10 kg włącznie	2	marki
„	cięższe od 10 kg za każde następne całe lub rozpoczęte 10 kilogramów.	1	marka
II.	Odważanie handlowe dokładniejsze.		
Przedmioty	od 10 mg do 1 kg włącznie	5	marek
„	cięższe od 1 kg do 50 kg za każdy następny kilogram lub jego część	0,50	marki
III.	Odważanie wzorcami normalnymi użytkowemi.		
Przedmioty	od 10 mg. do 1 kg. włącznie	10	marek
„	cięższe od 1 kg. do 20 kg. za każdy następny kilogram lub jego część	2	marki

C Z Ę Ś Ć IV.

1. Wyjaśnienia, dotyczące treści rozporządzenia niniejszego wydaje Główny Urząd Miar.

2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na terytorjum b. zaboru rosyjskiego i wchodzi w życie od dnia 1 stycznia 1921 roku; z dniem tym tracą moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu o opłatach za czynności urzędów miar z dn. 7 kwietnia 1919 r. (Monitor Polski z dn. 15 kwietnia 1919 r. № 86), z dn. 7 sierpnia 1919 r. (Monitor Polski z dn. 14 sierpnia 1919 r. № 182) i z dn. 10 kwietnia 1920 r. (Monitor Polski z dn. 20 kwietnia 1920 r. № 90).

Minister Przemysłu i Handlu: *S. Przanowski*

3.

Rozporządzenie

z dnia 24 grudnia 1920 roku

**w przedmiocie wykonania ustawy o rejestracji i ostemplowaniu
austriackich pożyczek wojennych.**

Na podstawie art. 4 i 8 ustawy z dn. 9-go VII. 1920 D. U. № 61, poz. 387, ogłasza się niniejsze przepisy o postępowaniu przy rejestracji i ostemplowaniu austriackich pożyczek wojennych.

Organa rejestrujące w kraju.

§ 1. Rejestrację i ostemplowanie obligacji austriackich pożyczek wojennych, oraz dokumentów subskrypcyjnych wymienionych w art. 2 ust. z dn. 9. VII. 20 r. przeprowadzają na terytorjum Małopolski i Śląska Cieszyńskiego, Krajowa Kasa Skarbowa we Lwowie i filjalna Kasa Krajowa w Krakowie, oraz wszystkie urzędy podatkowe, Magistraty Lwowa, Krakowa, Cieszyna i Bielska i miast, podlegających ustawie gminnej z dn. 13. III. 1889 Dz. U. № 24, wreszcie te filje publicznych instytucji finansowych, jakoteż powiatowe oraz miejskie Kasy Oszczędności i Towarzystwa Zaliczkowe, które osobnem obwieszczeniem Generalnego Delegata Rządu zostaną do tego upoważnione.

§ 2. Na pozostałych terytorjach Państwa Polskiego przeprowadzają rejestrację i ostemplowanie Izby Skarbowe.

Sposób rejestrowania w kraju.

§ 3. Wszystkie osoby na terytorjum Państwa Polskiego, w których faktycznym posiadaniu znajdują się obligacje, podlegające rejestracji, i dokumenta subskrypcyjne, wymienione w art. 2 ust. z d. 9. VII. 1920 r., winny zgłosić się do najbliższego miejsca rejestracyjnego, przynosząc ze sobą posiadane efekta, oraz wypełnić odpowiedni formularz zgłoszenia w dwóch egzemplarzach. Wyjątki od tego są wyliczone w § 7 i 8.

§ 4. Formularze zgłoszeń zawierać mają:

- a) Imię, nazwisko i miejsce zamieszkania i zawód zgłaszającego.
- b) Imię, nazwisko i miejsce zamieszkania właściciela.
- c) Wiadomość, czy obligację z lombardowano lub zdeponowano.